

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. M. Baan, Driebergen; Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Nijkerk; Ds. H. van Leeuwen, Urk; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837-357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, tel. 01720-73814, postrekening 704350, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en voor Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per m.m. Bij kontrakt korting.

GAAT TOT JOZEF

De geschiedenis van Jozefs leven boeit oud en jong. Niet slechts maar om zijn persoon, doch om de genadige leiding Gods in zijn leven. Al gaat Gods weg ook met hem door de diepte. Hij wordt straks heerlijk verhoogd. Geestelijke lessen zijn er te leren uit de tekst. Jozef is in zijn vernedering en verhoging een type van Jezus. Er zijn veel punten van overeenkomst. Jozef was de lieveling van Vader Jacob. Deze zond hem uit naar zijn broeders in Dothan, om naar hun welstand te vragen. Doch zij bejegenen hem zeer kwalijk. Zij haten des Vaders lieveling. Eerst werpen zij hem in een put. Daarna verkopen zij hem als slaaf naar Egypte. Zo wordt hij van Zijns Vaders gemeenschap gescheurd. In Egypte wordt hij door Potifars vrouw, die hem eerst tot overspel wilde verleiden, vals beschuldigd. Dit brengt hem in de kerker, in ijzeren boeien wrede gekneld. De weg Gods gaat met hem door diepe vernedering. Doch, hij werd op Gods tijd uit de smaad verheven, tot eer gesteld, om als Zafnath-Paâneah, de behouder in jaren van hongersnood, te zijn. God had hem geopenbaard, wat Hij Faraö in de droom had laten zien. Eerst 7 jaar overvloed, daarna 7 jaar hongersnood. In de 7 jaar overvloed heeft hij getrouw overal koren ingezameld in schuren. Als nu de honger ook in Egypte uitbreekt, riep het volk tot Faraö om brood. Zij wisten, dat hij door middel van Jozef, veel koren had laten inzamelen. Dan wijst Faraö het volk naar Jozef. „Niet dat hij zich van de moeite en zorg onttrekken wil, - merkt Calvin op - doch omdat hij zulk een groot vertrouwen in Jozef had, het gaarne aan hem overliet”. Zo zegt hij: „Gaaf tot Jozef, doe wat hij u zegt”. Zo komt het volk tot Jozef, om koren te kopen. Ieder, bij wien eigen voorraad was opgeteerd, kwam tot Jozef, handelde naar zijn bevelen. Hij handelde in de naam des konings. Die had hem aangesteld. Hij stond voor Faraö's aangezicht. Zo deed hij in gans Egypteland. Hij opende bij de honger de schuren en verkocht aan de Egyptenaren. Herkent gij in deze feiten niet het profetisch beeld van de Zaligmaker Jezus? Hij, Gods Troetelkind, veel geliefde Zoon, werd in de Kerstnacht door Zijn Vader uitgezonden, tot Zijn broeders naar het vlees, tot hun „wel-zijn”. Doch, zij hebben Hem gehaat, belasterd, bespot. Zij erkenden Hem niet als de gezondene des Vaders. Zij hebben Hem bespot tot zelfs op het kruis toe. Tot in de kerker des doods moest Hij afdalen op het Kruis, na eerst voor een slavenprijs verdragen te zijn door één van de twaalfen. Doch, God heeft Hem uitermate verhoogd. Hij volbracht in dit alles het welbehagen des Vaders. Hier heeft de levende Kerk eeuwig stof tot roem, dat God juist in zulk een weg Zijn geliefde Zoon tot heil stelt. „Gaaf tot Jozef”. Zo wijst God in Zijn Evangelie, arme behoeftige zondaren, die tot Hem om genade vluchten, op Jezus, in Wien alle volheid van heil woont. Hier wordt tegelijk geleerd, dat er

*En Faraö zeide tot alle Egyptenaren:
Gaaf tot Jozef, doe wat hij u zegt.*

Génesis 41 : 55b.

buiten de meerdere Jozef geen heil is. Dat is een les om te leren, vooral voor bekommerden, die er nog zoveel met eigen knoei-werk tussen zitten. Zij worden van zichzelf en alle andere verlossingspogingen afgewezen, als hier met volle nadruk staat: „Gaaf tot Jozef”, „Gaaf tot Jezus, doe wat Hij u zegt”. Jozef had veel koren verzameld. Vers 49 zegt: „Alzo bracht Jozef zeer veel koren bijeen, totdat men ophield te tellen: Want daar was geen getal”. Toch raakten eindelijk de schuren leeg. Doch nu, die grote Jozef. Wat een volle voorraadschuren heeft Hij! Dit heeft Hij verworven door Zijn bitter lijden en sterven. Hij zelf is het brood des levens, uit de hemel nedergedaald. Daar leeft heel de levende Kerk van. Dit heeft zij alle eeuwen door al gedaan en doet zij straks eeuwig. Deze voorraad raakt nooit op. Verkocht Jozef het koren. Jezus geeft het om niet, zonder prijs. In dat hemelskoren proeft gij de liefde van een Drieënige God. Gelukkig, die honger kent, die leert, dat hij in het land van hongersnood verkeert, veel bij de grote Jozef komt. Het kleinste, dat gij ontvangt, is al zo groot. Kruiden zijn hier zelfs brood. Een onderwijzing des Geestes is nodig, om ons te leren, dat wij alle geestelijk koren missen. De aanrading des Geestes is eveneens nodig, om tot de meerdere Jozef te vluchten. Bekommerd en hongerig hart, als de duivel en de zonden u aanklagen, dat het niet voor u is, laat u dat niet wijsmaken. Zeker, rechten hebt gij in u zelf niet. Doch voor zijn zuchtend volk heeft Hij de oorzaak van hun eeuwige honger en kommer, namelijk de zonden, weggenomen. Hier is de bemoediging van Jozef: „Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen.” God de Vader zegt: „Gaaf tot Jezus”. Jozef zegt zelf: „Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef door de Vader, alzo die Mij eet, dezelve zal leven door Mij”. De Vader zeide: „Deze is Mijn geliefde Zoon in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem.” Koop bij hem in het geloof. De Vader vertrouwt Hem! Daar komt het op aan, of gij geestelijk honger hebt, oprecht geloof bezit, dat naar Hem uitdrijft. Doet wat Hij zegt. Verkoop al het uwe, en koop van Hem koren zonder geld. Het kwam bij de Egyptenaren zover, dat zij hun vee verkochten om koren. Wij moeten als gans ontledigenden, als niets bezittenden tot Hem komen. Laat u door Hem bedienen. Hier is niets door u zelf te nemen. Roep het dan in uw nood voor Hem uit. „Jozef, ik verga van honger, als Gij mij niet voedt.” Met Hem komt gij nooit beschaamd uit. Leeft gij in de jaren des overvloeds, in zieleweelde, of in magere jaren des hongers? Geniet het goede ten dage des voorspoeds. Doch, denk ook aan de jaren des hongers. Gij beminden des Heeren, hoe ziet gij zo mager? Gaaf gij niet tot Jozef? Ja, de Heere kon wel eens goed voor u keuren de dagen van honger, opdat gij Hem weer en meer nodig moogt hebben, om in kinderlijke geloofs-

VAN DE ADMINISTRATIE

Wij willen beginnen allen die enige attentie ons toezonden bij de wisseling des jaars hartelijk dank te zeggen, en hen wederkerig, alsook al onze abonnees van „Bewaar het Pand” 's Heeren zegen toe te wensen in 1972. Zij ons aller beleving Ps. 39 vs : 8. En nu, wat verwacht ik, o Heere! mijn hoop die is op U.

Mogen wij ons blad in 1972 in Uw aller medewerking aanbevelen? zowel in het werven van nieuwe abonnees, als met een extraatje voor onze kas toe te zenden? Bij vernieuwing zorgde br. De Jong uit Bunschoten voor een 6-tal nieuwe abonnees, zodat wij in dit 1ste nr. van de 7de jaargang weer mogen vermelden, dat een 10-tal dankbaar kon worden genoteerd. f 229,— werd extra ontvangen w.o. een gift van f 50,— (N.N.). Voorts een vriendelijk verzoek, nl. wie kan mij helpen aan het juiste adres van C. Langelaar, Slauerhofstraat 40, Amsterdam? Eén en andermaal ontvang ik ons blad retour met de mededeling van de P.T.T. adres onbekend. Gaarne adreswijzigingen tijdig toezenden.

Giro no. 704 350. Admin.-adres: Kwartelstraat 74, Alphen a. d. Rijn.

v. d. L.

afhankelijkheid van Hem te leven. Hij geeft vandaag geen genadebrood voor morgen of overmorgen, niet voor weken of maanden, doch voor elke dag. Gij behoeft niet van oud brood te leven. Hij wil u elke dag aan zijn troon hebben. Er is óók voor het heden genade bij Hem, al is uw nood nog zo groot. Kent gij hier iets van? Hebt gij geestelijk honger? Kent gij Jozef al? Heeft God u geleerd dat gij in het land des hongers leeft, en gezegd: „Gaaf tot Jozef? Doe het dan ook in 1972. Hij is en blijft gisteren en heden Dezelfde tot in eeuwigheid.” Hij, die tot hier toe voor u zorgde, zal het blijven doen. Hij zal u nimmer om doen komen, in dure tijd of hongersnood. Deed Hij dit wel, dan verloor Hij meer dan u; gij wel uw heil en zaligheid, doch de grote Jozef Zijn eer. Dan was Hij niet getrouw in het werk, waartoe de Vader Hem gesteld had. Doch neen, was Jozef getrouw. Heeft hij naarstig voedsel opgelegd en voor billijke prijzen verkocht. Hoe getrouw is Jezus in Zijn werk, tot eer des Vaders, tot heil vóór Zijn volk. Getrouw was Hij in het verwerven, doch óók in het uitwerken en toepassen. Die veel ontvangt, houdt niet over, en die minder ontvangt, komt niet tekort. En nu dit wonder, dat Hij het „om-niet” geeft. De Heere lere het u bij de aanvang en bij de voortgang: „Gaaf tot Jozef” Die mild en overvloedig bedient als de grote Zafnath-Paâneah, de behouder voor eeuwig. U zal niets ontbreken in leven en sterven.

Doornspijk.

Van Doorn.

VAN DE REDACTIE

1. Met dit nummer is de 7e jaargang van ons blad begonnen. We mogen daarin de goede hand des Heeren opmerken. In de afgelopen jaren is duidelijk gebleken, dat het blad in een dringende behoefte voorziet en dat het bij velen ingang gevonden heeft. Het aantal abonnees stijgt nog voortdurend. Sommige personen zijn daarbij zeer actief. We willen ook anderen opwekken in eigen omgeving te proberen abonnees te werven. De praktijk leert, dat dit vaak tot een gunstig resultaat leidt. De Heere moge ook verder

de uitgave van het blad voor velen ten zegen stellen.

2. U vindt in dit nummer een girokaart. We willen hier niet treden in het werk van de Administratie, maar in aansluiting op wat br. Van der Lee schrijft een beroep doen op aller medewerking. De girokaart dient om de betaling te vergemakkelijken en te bespoedigen. Sommigen hebben al voor de nieuwe jaargang betaald. Voor hen geldt de kaart natuurlijk niet. Anderen willen gebruik maken van hun giro-rekening. Dat kan. Dat bespaart kosten. Zij behoeven evenmin de kaart te gebruiken. Voor de medewerking bij voorbaat vriendelijk dank.

3. Enige tijd geleden wezen we al op de ontmoetingsdagen, die we DV weer hopen te houden. We kunnen nu mededelen, dat de eerstvolgende DV zaterdag 8 april aanstaande gehouden zal worden in het kerkgebouw van de Christelijke Gereformeerde kerk te Dordrecht-centrum, dat daarvoor weer door de kerkeraad welwillend ter beschikking werd gesteld. Dit kerkgebouw ligt zeer gunstig voor het zuidelijk deel van ons land en is ook voor mensen, die meer uit het noorden komen niet al te ver weg. Het heeft het voordeel, dat het dicht bij het station van Dordrecht staat, zodat bezoekers, die met de trein komen, met enkele minuten na aankomst in Dordt bij het kerkgebouw kunnen zijn. Wie op die dag zullen spreken is nog niet bepaald, maar dat hopen we te zijner tijd mede te kunnen delen. Nu wekken we al op met deze dag rekening te houden. Degenen, die de vorige dag(en) meegemaakt hebben, weten hoe het toen geweest is. Onder de zegen des Heeren kan het weer een goede dag worden. Omtrent de tweede ontmoetingsdag die DV in augustus aanstaande zal worden gehouden, kunnen we nog niets naders mededelen, maar we hopen ook daaromtrent tijdig het een en ander te kunnen aankondigen.

4. Nog even iets. Nog niet van alle personen, die brochures (van Het lied in de eredienst en van de eerste Ontmoetingsdag te Dordt) onder zich hebben, heb ik betaling ontvangen. Graag zou ik willen, dat het verschuldigde spoedig werd overgemaakt op giro-rekening 652422 ten name van Ds. G. Blom te Meerkerk. Er zijn nog brochures voorradig. Mochten er nog liefhebbers zijn dan kunnen zij bestellen door overmaking van f 1,60 per exemplaar op zo juist genoemde rekening. We handhaven dit bedrag, hoewel de verzendkosten aanzienlijk gestegen zijn. Er zijn de laatste tijd nogal nieuwe abonnees gekomen, wellicht zijn er onder hen, die graag ook kennis maken met de brochures. Nu, dat kan nog. Laten we allen, ieder op eigen plaats, zoeken het pand te bewaren, dat de Heere ons heeft toebetrouwd.

B.

Besprekingen van de Heilige Oorlog

17

Opnieuw worden wij door kapitein Overtuiging geleid in het gericht, opdat Mensziel zou mogen komen tot boetvaardigheid en dat met het innige voornemen zijn Rechter om genade te bidden.

„Wat” zo gaat hij verder met zijn ontdekkend spreken, „geeft uw verwerping van El-Schaddai's wetten en uw onderwerping aan Diabolus anders te kennen dan alleen haat en vijandschap tegen de Koning Wiens beeld gij kwaamt te versmaden? Ja wat betekent anders dit opnemen van uw wapens en het sluiten van uw poorten tegen ons, de getrouwe dienaars van uw Koning? Laat u dan terecht brengen en neemt mijns broeders nodiging aan, verwaarloost de tijd van genade niet, maar verdraagt u spoedig met uw wederpartijders. En waarom oordeelt gij ook van uzelf niet hetgeen recht is? Want als gij heengaat met uw wederpartij voor de overheid, zo doe naarstigheid op de weg, om van hen verlost te worden, opdat hij misschien u niet voor de rechter trekke en de rechter u

de gerechtsdienaar overlevere en de gerechtsdienaar u in de gevangenis werpe.”

„Ach Mensziel! lijd niet dat ge van de genade zoudt afgehouden worden en in duizend ellenden lopen, door de pluimstrijkende listen van Diabolus. Mogelijk zal dat bedrieglijk stuk u trachten te doen geloven, dat wij in deze onze dienst ons eigen voordeel zoeken. Maar weet, dat wij alzo handelen uit gehoorzaamheid aan onze Koning en de liefde tot uw gelukzaligheid ons dit alles doet ondernemen.”

„Verder bedenk eens, o Mensziel, of het niet een verbazingwekkende genade van El-Schaddai is, dat Hij Zich zo vernedert als Hij nu doet, daar Hij met u door ons spreekt bij manier van een zoete onderhandeling en overreding, ten einde gij u toch aan Hem zoudt onderwerpen en u met Hem verzoenen. „Zo zijn wij dan gezanten van Christuswege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christuswege: Laat u met God verzoenen.”

„Heeft Hij u misschien nodig, gelijk wij verzekerd zijn, dat gij Hem nodig hebt? Neen, neen! maar Hij is barmhartig en Hij wil niet dat Mensziel sterve, maar dat het zich bekere en leve!”

Toen trad kapitein Oordeel toe, hij had het rode vaandel en het schild met de brandende oven, en zeide: „O inwoners van de stad Mensziel, die zo lang in rebellie en verraderlijke verhouding tegen de Koning El-Schaddai geleefd hebt; weet dat wij te deze dage, op deze plaats en op zodanige wijze niet met een boodschap komen die wij zelf verzonnen hebben, of om ons ongelijk te wreken. Het is de Koning, onze Meester, Die ons hier gezonden heeft, om u tot gehoorzaamheid aan Hem te brengen, wat, zo gij weigert naar onze raad te handelen en u vredig onder uw Koning te schikken, — onze lastbrief getuigt het duidelijk — met dwang zal moeten geschieden.”

„En denk nooit bij uzelf en laat het u van de tiran Diabolus niet wijs maken, dat onze Koning niet machtig zou zijn om u door Zijn kracht ten onder te brengen en onder Zijn voeten te leggen, want Hij is de formeerder van alles, en als Hij de bergen aanroert, zo roken zij. De poorten van des Konings zachtmoedigheid zullen ook niet altijd open staan, want de dag, die als een oven zal branden, is nabij, ja nadert met rasse schreden, sluimert niet. En allen die de ongerechtigheid doen en in de ongerechtigheid sterven, zullen de engelen in de vurige oven werpen. Daar zal weinig zijn en knersing der tanden.”

„O Mensziel! is het klein in uw ogen, dat onze Koning u Zijn genade aanbiedt en dat na zoveel tergingen? Ja Hij blijft nog Zijn gouden scepter tot u uitstrekken en wil nog niet dat de poort voor u gesloten worde, waarom zoudt gij Hem uittarten, om dat te doen? Zo ja, overweeg dan eens wat ik nu zal zeggen: Het zal u in eeuwigheid niet aangeboden worden.”

„Zo gij zegt: Gij zult Hem niet aanschouwen, daar is nochtans gericht voor Zijn aangezicht, wacht dan op Hem. Ja omdat er grimmigheid bij Hem is, wacht u, dat Hij u niet misschien als met één klap wegstoot; zodat een groot rantsoen u daar niet af zou kunnen brengen. Zou Hij uw rijkdom achten, dat gij niet in benauwdheid zoudt zijn, of enige versterking van kracht? Neen, neen, geen goud of rijkdom, of al uw geweld. Hij heeft Zijn troon bereid ten gerichte; want zie, de Heere zal met vuur komen en Zijn wagens zijn als een wervelwind, om met grimmigheid Zijn toorn hiertoe te wenden en Zijn schelding met vuurvlammen.

Zie derhalve toe, o Mensziel, opdat niet, nadat ge het oordeel der goddelozen vervuld hebt, oordeel en gericht u aangrijpen.”

Terwijl nu kapitein Oordeel deze rede tot de stad hield, stond Diabolus gelijk sommigen hebben opgemerkt onbeweeglijk en beefde. Maar hij hervatte zijn rede en zeide: „O gij ellendige stad Mensziel! wilt gij nog uw poorten niet openen om ons te ontvangen, afgezonden van uw Koning en die zich verblijden zouden, mochten ze u zien en leven. Zal uw hart bestaan, zullen uw handen sterk zijn ten dage als Hij met u zal handelen ten

gerichte?” IK DE HEERE HEB HET GESPROKEN EN ZAL HET DOEN.” Het is de Goddelijke waarschuwing waarop Hij terugkomt in de dag van het oordeel.

„Ik zeg: zult gij het kunnen dragen, dat ge gedwongen wordt te drinken als zoete wijn, die zee van toorn, die El-Schaddai bereid heeft voor Diabolus en zijn engelen? Bedenk dit eens, en bedenk het intijds. „O nee, het ongeloof dat de Heere lastert door beledigend en honend van Hem te denken en te spreken, kan nooit genoeg beweend worden. Op het ootmoedig en boetvaardig vragen: „Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?“, liet deze moordenaar, die met Christus gekruist was tot zegen van zijn hart, nog deze schuldbelijdenis volgen: „En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.”

Het ootmoedig en boetvaardig buigen voor de majesteit van Gods wrekende gerechtigheid, is hem dierbaar geworden. En in dit woord: „Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen,” vond hij de vrijmoedigheid om te bidden: „Heere, gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.” En toen zonk dit woord met een diepe verwondering in zijn hart: „Voorwaar, zeg Ik u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.” Kom, laat ons biddend uitzien naar het ootmoedig en boetvaardig buigen van Mensziel, en dat met de betekenis de dood verdiend te hebben. Want de Heere heeft Zijn hand nog niet van de stad afgetrokken.

Nijkerk.

R. Kok

Naar de katechisatie

109

DE HEILSORDE.

3. De bekering. (a)

Deze weldaad is een onmiddellijke vrucht van de wedergeboorte. De wedergeboorte openbaart zich in de bekering. Wie Christus door een waar geloof wordt ingelijfd (de wedergeboorte) zal voortbrengen vruchten der dankbaarheid, volgens ook onze Heidelbergse.

We hebben immers besproken, dat er volgens Schrift en belijdenis geen sluimerende wedergeboorte is, d.w.z. wanneer iemand wordt wedergeboren, dat deze dan niet jaren lang kan sluimeren en dan tot openbaring komt. Het gaat hier over de WAARACHTIGE bekering. Want er zijn ook schijn-bekeringen. Ze worden genoemd een bekering van de kroeg naar de kerk. Hier is slechts een uiterlijke verandering, een tijdelijke verbetering in de wandel. Op zichzelf een voorrecht, maar niet genoeg tot zaligheid.

Voorbeelden vinden we hiervan in Saul, in Demas, de metgezel van Paulus, die de tegenwoordige wereld liefkreeg, zoals we lezen.

Maar we lezen toch van Saul, dat de Heere hem het hart veranderde in een ander? Kreeg hij dan geen nieuw hart? Neen, hij kreeg een hart, waardoor hij bekwaam werd tot de uitoefening van zijn koningschap. Alle verandering bij een mens is nog geen vernieuwing.

Maar Petrus zegt toch in Handel. 3 : 19: „Bert u dan en bekeert u”. Dit „bert u” betekent echter een verandering van zienswijze volgens het grondwoord. In de levendmaking geeft de Heilige Geest een „wijs” hart. „Leer ons alzo onze dagen tellen, dat wij een WIJS HART bekomen.” Psalm 90.

En een wijs hart is een hart, dat door een verlicht verstand het rechte INZICHT krijgt in de dingen. In Gods Woord, in de zelfkennis, in de kennis van de weg der zaligheid, in de deugden Gods, in de kennis van Christus. Waarin bestaat dan de waarachtige bekering des zondaars?

In drie zaken. In een inkeer in zichzelf, in een afkeer van de zonde en van de wereld en in een heenkeer tot God.

Een duidelijk voorbeeld vinden we in de gelijkenis van de verloren zoon.

Hoe omschrijft de Heidelbergse Katechismus de bekering in Zond. 33? Aldus: als een af-

sterving van de oude mens en een opstanding van de nieuwe mens. Paulus beschrijft deze in Efeze 4 : 22 en 23. Daar lezen we: „te weten, dat gij zoudt afleggen aangaande de vorige wandel, de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding, en dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest uws gemoeds en de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in de ware rechtvaardigheid en heiligheid.”

Hierbij moeten we er wel acht op geven, dat er in de bekering geen twee mensen zogenaamd ontstaan, naast de oude de nieuwe. In de praktijk schijnt dit wel eens zo. Namelijk, in de redenering wanneer het gaat over de oude mens: Och, dat doet m'n oude mens, die kan niet anders dan zondigen. Ja, zo krijgt de oude mens nog al eens de schuld, maar dan in die zin, dat men in feite de schuld wil afwerpen van ZICHZELF en dat men achter die oude mens wegschuilt om z'n onmacht te bedekken. Dit is zuiver de Antinomiaanse praktijk.

Neen, geen twee mensen naast elkaar, maar wel wordt de mens, die bekeerd wordt, een twee-mens. D.w.z. In de bekering van de zondaar werkt de Heilige Geest een nieuw beginsel om de zonde te haten en te vlieden en een lust om de Heere te vrezen en te dienen. Tegelijk krijgt de oude verdorven natuur de doodsteek, die sterft af. Maar deze afsterving gaat procesmatig. Gods kind komt hier nooit geheel af van de verdorven natuur, al wil het dit wel naar het nieuwe beginsel der genade. Dit wordt dan juist de strijd in het geestelijk leven.

Daarvan schrijft Paulus in Rom. 7: „Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik.” (vs. 15) En in vs. 21 : „Zo vind ik dan deze wet in mij, als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.” Maar hij voegt onmiddellijk hiertoe: „want ik heb een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens.”

We hopen D.V. in een volgende les het te hebben over die „inkeer in zichzelf”, de „afkeer van de zonde” en de „heenkeer tot God.”

Maar nog deze persoonlijke vraag: is u zulk een „twee-mens” geworden? kent u die geestelijke strijd, zoëven genoemd? Zonder strijd... geen kroon!

Erk.

V. L.

UITZENDINGSDIENST

D.V. Vrijdag 21 januari vindt in de Christ. Geref. Kerk te Sliedrecht-C. de uitzending plaats van Dr. C. van 't Spijker, toekomstig arts in het Sendingshospitaal Siloam, Zuid-Afrika.

Aanvang dienst 7.30 u. Voorganger Ds. M. C. Tanis.

Generale Synode

3

Langdurig heeft de synode zich bezig gehouden met het actieve kiesrecht van de vrouw. De vorige synode opende de weg daartoe. Dat is weer zo'n betwist punt, dat ondanks de tegenstand van verschillende afgevaardigden, afgehandeld werd naar de zin van de meerderheid van de vergadering. Er kwamen vele bezwaren in, die de gemoederen weer lang bezig hielden, maar de synode wilde geen stap terug doen. Zij legde de bewijslast van het onschriftuurlijke op de bezwaarden. Dat is onbevredigend. Het is te begrijpen, dat velen zich onbehaaglijk gevoelen. Een lezer van ons blad schreef ons daarover. Hij haalt eerst het verslag in De Wekker van 22 oktober jl. aan en trekt dan de conclusie, dat de synode van Hilversum 68/69 het vrouwenkiesrecht vrijgegeven heeft zonder dat het Schriftuurlijk bewijs kon worden geleverd.

Deze lezer schrijft verder:

Meet nu de Rotterdamse synode niet met twee maten?

Immers, de bezwaarschriften van 20 kerkeraden zijn afgewezen op grond van het feit,

dat in deze bezwaarschriften niet met de Schrift is aangetoond, dat het deelnemen der zusters aan de verkiezing van ambtsdragers een regeerdaad is.

De synode verlangde van de bezwaarde kerkeraden, wat zij zelf niet in toepassing heeft gebracht, ten opzichte van het vrouwenkiesrecht.

Wanneer zusters der gemeente stemmen, geven zij daarmee indirect leiding en besturing op de gang van zaken in het kerkelijk leven. Dat behoeft niet met de Schrift te worden aangetoond, dat is een vanzelfsprekende zaak. (Het politieke en staatkundige leven zij daarbij ten voorbeeld).

Tot slot: De Synode besloot aan de commissie op te dragen een schrijven op te stellen, waarin nader wordt ingegaan op de Schriftgegevens zoals ter Synode gedaan is. Met belangstelling zien we daarnaar uit.

Tot zover de lezer. Het is niet onze bedoeling hier verder op in te gaan. Maar we achten het wel gewenst deze stem te laten horen, in de overtuiging, dat vele anderen eveneens deze gang van zaken betreuren. Dat kan niet tot samenbinding leiden, maar werkt de verdeeldheid in de hand. En dat is een bedenkelijke zaak, waarvoor blijkbaar slechts weinigen oog hebben.

Straks komt de nieuwe berijming nog op de synode en al het andere wat nog niet werd afgehandeld. Dat vraagt mogelijk weer een week. Wanneer dit artikel verschijnt is de synode vermoedelijk al gesloten. Terwijl we dit schrijven leven we nog in afwachting van wat er besloten zal worden.

Een jaar of zo na de sluiting komen de akta met rapporten, waardoor het mogelijk is nader kennis te nemen van alles wat ter synode aan de orde kwam. Deze akta zijn niet te missen. Zij behouden hun waarde, ook na jaren.

Zo langzamerhand krijgt de synode een blijvend bestaan. Enerzijds door de lange tijd, die er verloopt tussen de opening en de sluiting en de vele vergaderingen daartussen en anderzijds door de vele deputaatschappen. Het gevaar lijkt ons niet denkbeeldig, dat het zwaartepunt van de zelfstandige gemeenten verlegd wordt naar de synode, die alles van bovenaf regelt en de gemeenten in een bepaalde richting stuurt. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Het is helemaal in strijd met het gereformeerde kerkrecht. Maar juist daarom mag wel op het gevaar worden gewezen.

Een synode kan niet doorgelicht worden, zoals met bedrijven geschiedt, die met verlies of niet economisch werken. Een deskundig onderzoek leidt er dan menigmaal toe, dat onproductieve afdelingen gesloten worden en allerlei producten die verlies opleveren, niet meer gemaakt worden. Sanering is van de grootste betekenis voor het voortbestaan van een onderneming.

Daar is wel lering uit te trekken. Maar gemakkelijk is het niet. We moeten van de synode terug naar de particuliere synoden en vandaar naar de classes en nog verder terug naar de plaatselijke gemeenten. Dan moeten we nog een stap terug, namelijk naar de mensen, die de plaatselijke gemeenten vormen. We komen terecht bij de mens, de zondige mens.

De gemeenten worden gevormd door allerlei mensen, laten we aannemen, dat er mensen met genade onder worden gevonden, maar dan zijn er toch altijd nog vele onherboren mensen, die de zaligmakende werking van Gods Geest missen. En ook de mensen, die een nieuw leven kennen, zijn vaak meer vervuld van het vlees dan van de Geest.

Hier kan geen menselijke commissie enig goed werk doen, maar komt de noodzaak naar voren van het onderzoek van de Heilige Geest bij ieder persoonlijk. De Heere vindt altijd veel, dat niet in overeenstemming is met de reinheid van Zijn heilgdom. Wie denkt hierbij niet aan de brieven aan de Aziatische gemeenten. En de vraag komt tot ieder persoonlijk: zal het goed zijn, als Hij u zal onderzoeken?

In de weg van de waarachtige bekering tot

God is het behoud van de zondaar, maar ook het welzijn van de kerk te vinden. Dan wordt de kerk weer geestelijk, plaatselijk en landelijk en dat zal tot openbaring komen in de bloei van de kerk en de onderlinge liefde en eensgezindheid.

De Heere geve veel gebed met de dichter van Psalm 74:

*Herdenk de trouw, aan ons voorheen betoond,
Denk aan Uw volk, door U van ouds verkregen;
Denk aan Uw erf, het voorwerp van Uw zegen,
Aan Ziions berg, waar G'eertijds hebt gewoond.*

B.

Voor de jeugd

Beste Jongelui!

Het is voor ditmaal, dat ik aarzelend het opschrift plaats, boven dit artikel. Want er is kritiek op gekomen. Er zou niet moeten staan: „Voor de Jeugd”, maar: „Voor jong en oud”. Wat mag toch wel de oorzaak van deze goed bedoelde, zelfs opbouwende kritiek zijn? Ja, dat willen jullie natuurlijk weten. Nu, ik zal het je vertellen. Er was een oude man (?) van 71 jaar, ergens in Nederland, die altijd trouw „Bewaar het Pand” leest. Dat is natuurlijk op zichzelf al een te waarden zaak. Want we hebben nog steeds behoefte aan trouwe lezers van onze krant. Niet dat de zaak niet loopt, want dat gaat goed, gelukkig. Jullie kunnen uit de stukjes van de Administrateur gewaar worden, dat er elke veertien dagen weer nieuwe lezers bijgekomen zijn. Ik wil, er tussen door, een heel bescheiden vraag doen, n.l. of jullie, jongelui, al een nieuwe abonnee hebben aangebracht?

Zo niet, ga er dan eens mee beginnen. Je hebt nog een heel jaar voor je. En degenen die er eenmaal op geabonneerd zijn, hebben alleen maar spijt dat ze niet eerder hebben geweten, dat er zulk een blad bestond. Dus, nogmaals, jonge beste vrienden, doe je best, je zult er plezier van hebben. En dan de prijs, ja dat is gewoon ongelooflijk, dat ons blad nog verschijnen kan voor f 10,— per jaar. Persoonlijk, dat mogen jullie wel van mij weten, sta ik op het standpunt, dat het voor deze prijs eigenlijk niet kan. Er zit natuurlijk aan de verschijning van ons blad ook een zakelijke kant. En al werken alle medewerkers aan ons blad, helemaal gratis, voor niets! dat neemt toch niet weg dat de druk- en administratiekosten steeds hoger worden. Maar de andere geachte mede-commissieleden waren van oordeel, dat we toch de prijs naar moesten handhaven, in vertrouwen op, de „Heere allereerst natuurlijk”, maar ook op de overbetalingen die door velen gedaan worden. Dit is op zichzelf al een bewijs hoezeer men ingenomen is, met de verschijning van ons blad. Deze zaken vermelden we jullie als propagandamateriaal. Als jullie ons blad willen aanbevelen, dan kun je deze dingen de mensen vertellen. En dan is men natuurlijk zo geneigd, om ook abonnee te worden. Ja, dat is wat, als je voor twee dubbeltjes per week, elke veertien dagen een krant per post thuisgestuurd krijgt, met een inhoud, die het lezen waard is.

Wat is het daarenboven ook nog een heerlijke gedachte, als je lezen mag, dat er weer „zoveel” abonnees bijgekomen zijn en dat die abonnees, die door jullie zijn aangebracht, er ook bij inbegrepen zijn. Dus jongens en meisjes, in het nieuwe jaar, gaan jullie allemaal aan de slag. Het is de moeite waard, te meer daar er in deze tijd zoveel op de leesmarkt komt, wat lichaam en zielverwoestend is.

Je kunt op deze wijze ook nog nuttig zijn voor het koninkrijk Gods. Want, dit mag ik jullie ook wel vertellen, ons blad wordt met zegen gelezen. En hoe meer lezers er nu maar zijn, des te meer zegen kan het verspreiden. Maar ik bemerk dat ik aan het afdwalen ben. Ik hoor mij door één van jullie al tot de orde roepen en zeggen: Ds., je had het over die oude (?) man, wat was daar mee aan de hand? Nu, die oude vriend (zo zal ik hem maar noemen), las het opschrift boven deze rubriek, en hij dacht: Dat behoeft ik niet te

lezen, want dat is alleen maar voor jonge mensen. En toch begon hij er maar aan. En al lezende, ontdekte deze man, zijn eigen leven, in hetgeen geschreven werd. Hij was dankbaar op deze wijze nog eens zijn leven verklaard te horen. En toen ging deze man verder denken. Hij dacht: Misschien zijn er wel meer mensen, net als ik, die als zij het opschrift lezen: Voor de Jeugd, het dan bij voorbaat maar niet zullen lezen, omdat zij de kinderschoenen toch al ontwassen zijn. En het zou jammer wezen, als dan de rubriek „Voor de Jeugd” door een bepaalde categorie mensen, v.n.l. ouderen, niet gelezen zou worden. En daarom kwam hij met zijn voorstel, om het opschrift te veranderen, opdat „iedereen” het zou lezen. Nu moet ik jullie wel zeggen, dat ik dit een voorstel vind, de overweging waard. We hebben er dan ook over nagedacht, of we het opschrift maar niet veranderen zouden en er voortaan boven schrijven: **Voor Jong en Oud.**

Doch bij nader inzien hebben we maar besloten, om het te laten zoals het is, al zijn we deze oude vriend natuurlijk dankbaar voor zijn suggestie. We vertrouwen evenwel, dat, al staat er boven: Voor de Jeugd, de ouderen het ook wel lezen. En waarom ook niet? Oudere mensen zijn ook eens jong geweest. En wat is het voor oudere mensen aange- naam, als men in de avond van het leven, lezen mag, nog eens lezen mag, hoe de Heere, jaren geleden, met hen is begonnen. Daar kan men zelfs in de levensavond van „op- leven”.

Want dat is toch uiteindelijk altijd de zaak waar het op aan komt, voor jong en oud, n.l. of de Heere met mij „begonnen” is. We schrij- ven dit natuurlijk niet om jullie op het spoor van de lijdelijkheid te rangeren. Zo in de geest van: Dus de Heere moet het doen en ik kan er niets aan doen. Nu, wat zou ik er dan ook aan doen. Ik leef maar rustig mijn leventje, naar het goeddunken van mijn hart. En verder wacht ik het maar af. We zullen wel zien, wat er van komt. De Heere moet immers „beginnen”.

Ik weet, dat er velen zijn, die zo denken en redeneren. En dat vindt de Satan opperb- est. Want de zodanigen zijn „stil en gerust”. Ze denken zich op deze wijze aangaande hun „onbekeerd zijn” te kunnen verontschuldigen. Bovenstaande redenering mag voor het ver- dorven verstand van de mens „sluitend” zijn, voor God is hij het in geen geval. Want dat we van nature geestelijk dood zijn, en daarom niet kunnen, dat is uiteindelijk niet Gods schuld, maar onze eigen schuld. En daar moet je nu achter gebracht worden. Daar komt men achter, als men door de Geest Gods wederomgeboren wordt. (De wedergeboorte is toch het onderwerp, waar we al enkele artikelen over hebben geschreven?)

Bij de wedergeboorte gaan de ogen open, en dan ziet men dat men door eigen schuld ver- loren ligt. Dat het eigen schuld is, dat men in een staat van onvermogen verkeert. Men geeft dan God de schuld niet meer en men kan er zich dan ook niet meer mee af maken dat de „Heere beginnen moet”. Want deze waarheid is bij velen, helaas, een „dood- doener”.

Men gaat dan zelf beginnen. Men gevoelt dat dit nodig is. De tijd dringt. Men gaat zich haasten om zijns levens wil. Want men is nu tot het inzicht gekomen, dat men, door eigen schuld in de grootste ellende verkeert. En nu moet men bekeerd worden. Met gaat zich dan ook metterdaad bekeren tot God. Dat is een zaak, let wel, die we zelf moeten doen. Als ik dit zo schrijf, dan moeten jullie mij niet van remonstrantisme betichten. Ik ver- trouw er trouwens op, dat de goedwillende lezer, dit ook niet doet. Als ik schreef, dat we „onszelf moeten bekeren”, dan bedoelen we er dit mee: Die eerder een vloeker was, die moet dat nu zelf gaan laten. Die eerder een drinker was, die moet dat nu zelf gaan laten. Die eerder een lasteraar was, die moet dat nu zelf gaan laten. En zo zouden we door kunnen gaan. Die eerst niet bad, moet nu zelf gaan bidden. Die eerder niet in de bijbel las, gaat Hem nu zelf metterdaad zoeken. Dat kan

een ander niet voor je doen. Dat moet je alle- maal zelf doen. En als men dat gaat doen, door de nood gedreven, dan is men op dat moment, in het begin dus, zich helemaal niet bewust, dat het de Heere is, Die in het hart van een zodanig mens bezig is, te werken „het willen en het werken, naar Zijn welbe- hagen”. En daarom gaat men zijns zelf zalig- heid zoeken met vrezen en beven.

Later, ja later ontdekt men dan, dat de Hee- re is begonnen. Want als Hij het niet had ge- daan, men zou er zelf nooit toe gekomen zijn. Dan geeft men vanwege z'n aktiviteit in het zich bekeren tot de Heere, alleen de Heere de eer. En dat is nu de voortgaande lijn. De Heere is eens de Eerste, maar Hij blijft dit ook. Hij moet iedere keer weer „beginnen”, ofschoon de roeping voor de zondaar er da- gelijks ligt, dat deze het toch ook weer zelf moet doen. Wie nu verwaardigd mag worden om het zelf te doen, goed begrepen dus, die doet het vanuit God, door God en daarom ook tot eer van God. Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht, van nu aan tot in der eeuwig- heid.

De zodanigen nu, waar de Heere een goed werk in begonnen is, die mogen weten dat Hij dit ook voleindigen zal. Want Hij Die de Eerste is, ook de Laatste en Hij zal nooit laten varen het werk Zijner handen. En daarom bidden zij:

*niet wat Uw hand begon
O Levensbron,
Wil bijstand zenden.*

Want, beleefd wordt, dat het werk van God, in de zondaar van a tot z genade is en blijft.

We wensen in 1972, allen veel van deze werk- zaamheden toe.

Jullie aller vriend,

Ds. H. C. v. d. Ent.

**LET OP ONS
NIEUWE TELEFOONNUMMER
03451 - 40 85**

**BOEKHANDEL
G. KOOL
Lingedijk 31 Leerdam**

Wij leveren u alle

Bijbels en Psalmboekjes
(Statenvertaling)

franko thuis

H.H. Kerkeradenl
Voor de levering van **huwelijksbijbels** houden
wij ons aanbevolen

BOEKHANDEL VAN LEEUWEN
Wijk 7-78, Urk, telef. 05277-1783
na 7 uur: Almerelaan 1, telef. 05277-1593

alleen door onze

★ **VERMAGERINGS- en
ZENUWKRUIDEN**

krijgen wij grote bekendheid.

maar ook onze kruiden voor Astmatische
Bronchitis, Exceem, Blaas en Urine, Reu-
matiek, Aambeien, Verhoogde Bloeddruk,
Migraine, Hoofdpijn, Bedwateren, bewij-
zen dagelijks hun geweldige uitwerking.

Kuur voor een maand f 7,50
(geen bijkomende kosten)

DROGISTERIJ

SIKKING

Barrevoetstraat 5 - Haarlem
Telef. 023 - 31 28 82 (b.g.g. 32 46 06)
Giro 190 609

Al onze klanten, vrienden en bekenden,
zowel in het binnen- als in het buiten-
land, wensen wij een gezegend 1972 toe;
wij hopen u ook in dit jaar weer van
dienst te mogen zijn met de levering
van al uw boeken, psalmbijbeltjes, Sta-
tenbijbels enz.

THEOLOGISCHE BOEKHANDEL

G. KOOL

LEERDAM

Lingedijk 31 - Postbus 22 - tel. 03451-4085

**NEDERLANDSE VERENIGING TOT BEVORDERING VAN DE
ZONDAGSRUST EN DE ZONDAGSHEILIGING, gevestigd te Ede.**

JAARVERGADERING

op D.V. zaterdag 15 januari 1972 in een zaal van de „Rehoboth”-kerk der Geref.
Gem., Nairacstraat te BARNEVELD. Aanvang om 14.30 uur.

Slotwoord door de Weleerwaarde Heer **Ds. H. J. C. H. Zwijnenburg**, predikant
van de Chr. Geref. Gem. te Goudarak.

Aan belangstellenden wordt medegedeeld dat het JAARVERSLAG in
brochurevorm kosteloos verkrijgbaar is bij de ledenadministratie:
ACACIALAAN 5 TE LEUSDEN-C of op het correspondentie-adres:
SCHRAS 7 TE EDERVEEN.

NEEM EEN ABONNEMENT OP DE MEDITATIESERIE

„KORENAREN UIT DE VOLLE OOGST”

Twee meditatie op één grammofoonplaat met bijpassende gespeelde of gezongen psalmen,
waarvan de volledige tekst is afgedrukt op een fraaie vijfkleurenhoes kost normaal franko huis
f 14,90. U kunt ook een abonnement nemen tegen de lagere prijs van f 12,50. Verschijnt 4 x per
jaar. De bijpassende psalmen worden zodanig gespeeld dat U zelf mee kunt zingen. De eerste
plaat GH/05 is reeds verschenen. **Drs. W. Chr. Hovius** en **Ds. J. van Haaren** houden een meditatie
over: Daniël aan het hof in Babel en Het doen van een wonderlijk God. De tweede plaat GH/06
verschijnt D.V. eind november. **Ds. H. Rijkse** en **Ds. B. Haverkamp** houden een meditatie over: Geef
de Heere de hand en De bruiloft te Kana.

Verdere medewerking verlenen: o.a. **Ds. K. de Gier**, **Ds. M. C. Tanis**, **Ds. W. L. Tukker**, **Ds. G. A.**
Zijdeveld, **Ds. A. Vroegindewij**, **Ds. L. Huisman**, **Ds. D. Slagboom**, en anderen.

NU ABONNEREN; Schrijf Uw naam, adres en gironummer op een briefkaart of bel (02521) 4543 en
U ontvangt elke drie maanden een fijne meditatie franko thuis.

GOUDEN HARPEN N.V. Postbus 135, Lisse, Telefoon 02521 - 45 43, Giro 239.80.80